

at Landstingsmand Schovelins Holberg'ske Lune og Oehlenschläger'ske Patos paa en vildledende Maade har skærpet Opfattelsen af Oktober-Dagsordenen, sat den autentiske Fortolkning paa Spidsen, thi vender jeg mig fra denne poetiske Landstingsmand til en anden Konservativ af udpræget prosaisk Type, det ærede Medlem Hr. Raffnsøe, kan jeg konstatere den samme Opfattelse, at Dagsordenen den 19. Oktober har givet de de Konservative Overtaget over Venstre. Jeg ser altsaa, at det ærede Medlem Hr. Rode deler det ærede Medlem Hr. Raffnsøes Opfattelse. Ved et Møde i Bov udtalte det ærede Medlem Hr. Raffnsøe nemlig ifølge den moderate Flensborgavis: „Saa kom Socialdemokraternes Mistillidsvotum, der efterfulgtes af vor Dagsorden, hvori der ikke med et Ord udtaltes Tillid til Ministeriet. Venstre stemte herfor, og nu sidder Regeringen paa det konservative Folkepartis Naade (Hør!).“ Til Slut omtalte Folketingsmanden Loven om Importregulering af Skotøj og Cigarer. „Lovens Ikrafttræden bevirkede“, sagde han, „at henved 800 Arbejdere kom i Arbejde. Men en Skrivelse fra Czekoslovakiet, der truede med at nægte at modtage vor Landbrugseksport, dersom vi ikke atter ophævede Loven, bragte Venstre til at tabe Hovedet. Vi Konservative fandt det dog nationalt uværdigt, om vi straks var faldet paa Næsen for Røsten fra Udlandet (Hør!). Og saa faldt Venstre til Føje, dog ikke uden Knurren.“

Jeg kunde fortsætte denne Dokumentation længe, men det er neppe nødvendigt; ærede Medlemmer vil have forstaaet, hvis de ikke allerede i Forvejen var paa det rene dermed, at Befolkningen gennem den konservative Agitation og den Partigruppen følgende Presse har faaet et ganske utvetydigt Indtryk af, at Dagsordenen af 19. Oktober betyder en effektiv og kraftig konservativ Indflydelse paa Ministeriet Neergaards Politik, at Dagsordenen var en virkelig politisk Kontrakt.

Jeg kommer derefter til Landbrugsministerens Tale. Det er, set paa Baggrund af den Modtagelse, Oktober-Dagsordenen havde faaet, ganske naturligt, at den indenfor konservative Kredse maatte virke som en Eksplosion.

„Nationaltidende“ — der altsaa efter et troværdigt Forlydende har faaet fast Forbindelse med ledende konservative Kredse paa Rigsdagen — blev i særlig Grad altereret over den højtærede Landbrugsministers Tale. Onsdag den 8. November — altsaa samme Dag som Talen blev holdt — havde „Nationaltidende“ lan-

ceret en redaktionel Artikel, der aandede lutter Velvillie overfor Statsminister Neergaards Udtalelser den 7. November, som „Nationaltidende“ fandt overraskende imødekommende. I en Artikel „Noget for Noget“ hedder det: „De skønne Aander mødes! I Gaar Aftes skrev vi om de andre Landes Beskyttelsespolitik: Og hvormed vil man saa fra dansk Side bekæmpe den, hvis man ikke selv har spærrende Forholdsregler, som man kan slaa af paa og bryde Huller i mod tilsvarende Indrømmelser fra den anden Side?“

Og ganske samtidig med, at disse Ord blev nedskrevet i Redaktionen paa „Hotel Royal“, stod i det store Hus ovre paa den anden Side af Slotsholmskanalen Statsminister Neergaard og sagde omtrent som følger: Regeringen har Opmærksomheden henvendt paa alle Ændringer i Forholdene i de forskellige Lande, vi staa i Handelsforbindelse med. Vor Traktatpolitik gaar da ogsaa ud paa at skaffe os de størst mulige Fordele, og Regeringen er ganske klar over, at der maa ydes noget for noget. „Det er godt“, skriver „Nationaltidende“, „at dette er blevet sagt netop af Statsministeren, og det med Ord, der ikke kan misforstaaes eller bortforklares: Vi maa give noget for noget, altsaa maa vi have noget at give af. Vi vil gerne bekende, at vi egentlig ikke havde tiltroet den gamle forhærdede Frihandelsmand Niels Neergaard, der med al sin Retlinethed og Redelighed ikke er fri for at være en doktrinær, en saa uforbeholden Udtalelse. Herefter behøver man ikke mere at diskutere Principper, thi derom er der fru na af Enighed. Nu bliver Spørgsmaalene derent praktiske: Hvad skal man yde i hvert enkelt Tilfælde for det, man vil have? Og herom vil det altid være langt lettere at komme til Forstaaelse.“

Allerede næste Morgen maatte Redaktionen paa „Hotel Royal“ med stærkt Ubehag erkende, at Tilstanden i det store Hus paa den anden Side Kanalen endnu ikke var helt idyllisk. Drønet af forhærdede og doktrinære Principdiskussioner bragte Ruderne i „Hotel Royal“ til at klirre, og i Stedet for at drøfte, hvad man i hvert enkelt Tilfælde skal yde, gav man sig i Lag med at drøfte, om Landbrugsminister Madsen-Mygdal ikke snarest muligt burde forsvinde.

Under Titelen „Afskedspræken?“ stiller „Nationaltidende“ Landbrugsministerens Tale i Modsætning til forskellige Udtalelser af Statsministeren og den højtærede Udenrigsminister og slutter derefter